

[Haustrup Clemmensen.]

europæisk udvikling, som på mange måder vil forme grundlaget også for vort lands fremtid. Disse måske lidt højtidelige ord er ikke kun noget, man fra det konservative folkepartis side lægger vægt på at fremhæve. Jeg har med vilje fremdraget dem som afslutning på mit indlæg, fordi det er det norske arbejderpartis førstemand, hr. Trygve Bratteli, der netop forleden dag under den norske stortingsdebat om nøjagtig de samme emner valgte nøjagtig disse ord. Vi er ganske enige med hr. Trygve Bratteli i denne målsætning.

Per Federspiel: Også jeg vil gerne takke markedsministeren for den meget saglige og fyldige redegørelse både for den europæiske markedsituation og for regeringens uforandrede europæiske politik. Den måtte komme som en befrielse efter den hektiske atmosfære, der i den senere tid har bredt sig både omkring de nordiske forhandlinger og omkring det europæiske samarbejde.

Vi kan fra mit partis side konstatere med tilfredshed, at regeringens markedspolitiske målsætning er uændret, og at der ikke som følge af de nu afsluttede embedsmandsforhandlinger i Stockholm er sket eller blot overvejet nogen forskydning i prioriteringen af vore europæiske samarbejdsinteresser.

Det er beklageligt, at vi her i tinget lider af tidnød på grund af, at forhandlingerne i Stockholm afsluttedes i går, og i løbet af et par dage skal forhandlingerne i Nordisk Råd påbegyndes. Vi har ikke haft nogen mulighed for i enkeltheder at gennemgå de resultater, der er opnået i Stockholm; vi kan ikke gå ind i en vurdering af konsekvenserne af hele dette meget grundige og dygtige arbejde, der nu er afsluttet. Det har jo stået på i næsten 2 år og har i de seneste faser været en overbygning på det traktatudkast, der forelå sidste sommer. Men jeg har ingen grund til at betvivle, at der på det økonomiske område er tilvejebragt en samlet løsning ved en form for udvidet nordisk samarbejde, der vil være til alles fordel uden at pålægge noget enkelt land særlige byrder eller tildele noget land særlige fordele. Gevinsten skulle være det større markeds og det på andre områder udvidede fællesskabs ubestridelige fordele.

Tilbage står imidlertid nu det væsentlige, de politiske beslutninger, der vel endnu kan rumme en hel del usikkerhed. Vi kan fra vor side tilslutte os, at disse beslutninger træffes så hurtigt, som det overhovedet kan gøres, og at resultaterne forelægges de nordiske parlamentariske forsamlinger til ratifikation, allerede inden sommeren begynder.

Vi anser dette for så meget mere væsentligt, som der jo nu er opstået et helt nyt klima i Europa. Initiativet til de nordiske forhandlinger blev taget på et tidspunkt, da det franske veto endnu spærrede for enhver udvidelse af EEC. Siden da er der sket betydelige ændringer i den europæiske situation, og ved de seks landes regeringscheferes møde i Haag i begyndelsen af december sidste år blev der endelig givet grønt lys for åbning af forhandlinger med de fire lande, Storbritannien, Irland, Danmark og Norge, der havde søgt om medlemskab af EEC, og tillige for åbning af drøftelser med de lande, der på den ene eller den anden måde søgte nærmere tilknytning til fællesmarkedet.

Dette møde den 1. og 21. december i fjor var faktisk et historisk vendepunkt. De europæiske Fællesskaber, hvis udvikling i den senere tid havde ladet en hel del tilbage af ønske bl. a. på grund af de politiske vanskeligheder, fik indblæst en ny dynamik, der straks tog praktisk og konkret form. Man tog for alvor fat på de to hovedproblemer: dels en sanering af landbrugsordningerne, dels en løsning af valutaproblemerne, ved i hvert fald en beslutning om delvis iværksættelse af den plan, medlem af Europakommissionen Raymond Barre havde udarbejdet til ministerrådsmødet sidste sommer.

Der er derfor al mulig grund til at tro, at det, som er målet og for den sags skyld forpligtelsen efter Romtraktaten, overgangen fra den blotte toldunion til en egentlig økonomisk union, vil kunne gennemføres inden for de fastsatte tidsfrister. Dette har jo fra de seks landes side været forudsætningen for at åbne forhandlinger med de ansøgende lande. Der er al mulig grund til at tro, at disse forhandlinger vil kunne påbegyndes allerede tidligt på sommeren, og derfor er det af afgørende betydning, at vi har de nordiske problemer af vejen. Det vil jo være både administrativt og politisk umu-